

JÓK A LEGJOBBAK KÖZÜL

Riport Szabó Kálmánnal

„... A jövőképeben már az is szerepel, hogy legyenek akár közös munkacsoportjaink, pályázataink. Vannak témák, például a fenntarthatóság, amelyben én el tudnék képzelni széles körű összefogást, szervezeteken átívelő együttműködést. De biztos van még számtalan hasonló. Ezekről beszélni kell.”

Szabó Kálmán

- *Több éven keresztül dolgoztunk együtt,- az Olvasók kedvéért mégis egy kis bemutatkozásra kérlek!*
- Annak idején nem ezt a pályát képzeltem magamnak. A budapesti Kaffka Margit Gimnáziumba jártam biológia-latin tagozatra. 1982-ben felvételiztem az Állatorvostudományi Egyetemre, de nem vettek fel és elfogadtam az átírányítást. Így töltöttem három évet Hódmezővásárhelyen az egyetem főiskolai karán (nem volt hosszú életű az intézmény). Mint állategészségügyi üzemmérnök végeztem, de a katonaság (másfél év) és az akkori kezdő munkahelyem megszűnése miatt pályaelhagyó lettem. 1987 szeptemberében kezdtem el dolgozni az akkori Kőbányai Gyógyszerárú Gyárban (ma Richter). 2001-től pedig az IFKA Magyar Minőségfejlesztési Központ, majd annak átalakulása után a Szövetség a Kiválóságért Közhasznú Egyesület munkatársa lettem. Ebből is látszik, hogy nem vagyok a gyors váltások híve. Röviden ez az elmúlt 40 év dióhéjban.
- *Hogyan estél a „minőségügy csapdjába”. Melyek voltak a legfontosabb motivációid, hogy erre az útra léptél? Sohasem bántad meg választásodat?*
- Ha lehet ezt a kifejezést használni, nálam ez a „22-es csapdája”. 1987 óta foglalkozom minőségüggyel. 2001-ig a Richter-ben voltam minőségbiztosítási szakértő a preklinikai kutatás területén (toxikológia, teratológia, mutagenitás vizsgálatok). Munkánk alapja az amerikai FDA GLP szabvány volt. 2000-2001-ben vettem részt egy TQM másoddiplomás képzésen az akkori BGF szervezésében, itt találkoztam többek között Sugár Karolinával is. 2001 szeptemberében kezdtem a Minőségfejlesztési Központban.

Mindkét munkahelyemen valami teljesen új dolog volt, amivel foglalkoztam. Akkoriban a GLP egy egészen új, mondhatni ismeretlen terület volt a gyógyszerkutatás területén itthon. A Richter volt az első hazai gyógyszergyár, amely lépett ebben az irányban. Abban az időben még az OGYI-ból is hozzánk jártak „tanulni” (majd aztán ők inspektáltak később...). 2001-ben az EFQM még (és sokak számára most is) egy új dolog volt. Izgalmas volt ezekbe „úttörőként” bekapcsolódni.

- *Mit jelentett számodra a Szövetség a Kiválóságért Egyesület megalakulása, különválása az IFKA kötelékéből?*

- Ez olyan volt, mint amikor a gyerek kilép az otthoni védett környezetből és a saját lábára áll. Az IFKA „szárnyai alatt” működni elsősorban finanszírozási oldalról jelentett biztonságot. Amikor megszorultunk, akkor az IFKA tudott ezen segíteni. Ez a „védőháló” az önállósulás után megszűnt. Szerencsére az indulás nagyon jól alakult, mivel az EFQM éves konferenciájának megszervezése mind anyagilag, mind szakmailag nagyon jól sikerült.

- *Milyen minőségképed van? Mit tartasz a jó minőségről?*

- Ez egy nagyon érdekes kérdés. Amíg a minőség gyenge lábakon áll, annak megléte, javulása akár komoly eredmény is lehet egy cég életében. Amikor ez stabilizálódik, akkor szinte már nem is beszél erről senki. Ahogy szokták mondani a minőség beépül a mindennapi működésbe. Annak megléte nem jelent extra vevői elégedettséget, alap elvárássá vált, de a hiánya komoly, visszaesése akár azonnal piacvesztést is jelenthet.

- *Nem láttam nevedet honlapotokön a Kiválóság Nagykövetei között. Ennek oka csak a szerénységed?*

- Ennek egyszerű oka van. A Nagykövetei a kiválóság ügyének támogatását leginkább önkéntes küldetesként végzik, önzetlen, divatos kifejezéssel „pro bono” jelleggel. Én ezt hivatalból csinálom, ezért kapom a fizetésemet. Csupán ennyi a különbség. Az elköteleződés szintje, mértéke viszont nem hiszem, hogy kérdéses lehet. Akik ismernek, azok tudják, hogy én „0-24-ben” ezzel foglalkozom. Talán sokszor már nem is egészséges szinten. Ez az igazi csapda.

- *Az EFQM modell elkötelezett híve vagy. Miként ajánlanád a modellt nyújtotta előnyöket azoknak a cégvezetőknek, akik még sohasem hallottak róla?*

- Ez nagyon változó, kinek mit adhat az EFQM Modell. Mászt ad egy múltai cég vezetőjének, egy kkv tulajdonosnak, egy iskolaigazgatónak, vagy egy alapítvány vezetőnek. Erre mindenkinek magának kell rájönnie. A napokban kerül majd ki a weblapunkra egy interjú (podcast) két tapasztalt értékelővel. Ők azt mondták, hogy kézbe kell venni és pontról pontra haladva el kell olvasni a modellt, az elsők között a cég, szervezet vezetőjének. Ha ő megérti és tudja, hogy számára mi lehet a hozzáadott érték, akkor lehet erről a munkatársakat is meggyőzni. A fordított irány borzasztó nehéz, de itthon inkább erre volt példa. A vezetőt kellett meggyőzni a Modell, pályázat hasznáról. Ez nagyon nem egyszerű feladat, főleg a mai világban.

- *Úgy érzékelem, hogy kiváló kapcsolatokat ápolsz az EFQM központjával. Ez irányú sikereidnek mi a titka?*

- 2002-ben voltam először a brüsszeli irodában. Azóta szinte az összes vezetővel találkoztam, többekkel szoros kapcsolatban vagyok/voltam. Talán ez a jó kapcsolat annak köszönhető, hogy látják az elkötelezettséget és a törekvést. Brüsszelben nagyon jól tudják, hogy ez a téma itt Magyarországon mennyire „nem könnyű kenyér”. Ezért is díjazzák a hazai erőfeszítéseket. Ennek elismerése, hogy az SZKE a legmagasabb szintű partneri státuszban van, három EFQM partneri licensszel rendelkezünk és bizonyára ennek is volt köszönhető, hogy 2019-ben Budapestre hozta az EFQM az európai partnerek találkozóját.

- *Mi a véleményed a hazai minőségügyi szervezetek együttműködéséről? A Nemzeti Kiválóság Díj „újra indulása” jelent valami biztató kezdetet? Neked milyen jövőképed van ebben a témában?*
- Ezt a témát nagyon fontosnak tartom. Részemről nagy öröm, hogy ismét „egymásra találtunk”, van közös ügyünk a Nemzeti Kiválóság Díj elindulása és a Nemzeti Kiválóság Elismerési Rendszer alapítása kapcsán. Rendszeresen találkozunk, beszélgetünk, támogatjuk egymás munkáját, ami jó dolog. A jövőképeben már az is szerepel, hogy legyenek akár közös munkacsoportjaink, pályázataink. Vannak témák, például a fenntarthatóság, amelyben én el tudnék képzelni széles körű összefogást, szervezeteken átívelő együttműködést. De biztos van még számtalan hasonló. Ezekről beszélni kell.
- *Milyen eszközöket és módszereket alkalmazol szakmai ismereteid bővítésére?*
- Nagyon sokat tanulok a kollégáktól, az együttműködő partnerektől. Számtalan olyan új dolgot használok a munkám során, amelyekre ők hívták fel a figyelmemet. Legyen az egy szakmai kérdés, téma, vagy akár kommunikációs technika, módszer. Rendszeresen merítek a LinkedIn felületen olvasottakból (ami a Facebook esetében már kevésbé igaz). Sok érdekes dolgot olvastam ott is, sőt konkrét személyekkel is „összehozott” a felület. Jó az EFQM oldal! Új ismeretek megszerzésére, inspiráció gyűjtésére nagyon tudom javasolni az EFQM „Knowledge Base” felületét. Egy folyamatosan bővülő, széles szakmai spektrumot felölelő felületről van szó. Bár a nyelv angol, de ne feledjük el, hogy azok számára, akik nem magabiztosak ezen a téren, csak egy kattintás a magyar változat elérése az interneten. Ez nem lehet akadály a mai világban.
- *Mivel foglalkozol mostanában, milyen szakmai terveid vannak?*
- Ma is a munkám nagy részét az teszi ki (kis túlzással), mint az elmúlt 20 évben. A fókusz nem változott, csak talán a lehetőségek bővültek, amivel élni kell. Egyre inkább hiszek a közösségek és hálózatok létjogosultságában és nem titkolt célom ilyen funkcionális hálózatok létrehozása a saját témánkhoz kapcsolódóan is. Ebben nagyon nem vagyok járatos, de szerencsére a kollégák, nagykövetek között vannak szakértő segítőtársak. És egy „titkos” tervem, többekkel egyetemben, hogy még ebben az évtizedben újra Magyarországra tudjuk hozni az EFQM éves konferenciáját. Ehhez viszont még nagyon sokat kell letenni az asztalra.
- *Miként regenerálódsz? Van-e hobbid?*
- Kikapcsolódást leginkább a „mást csinálás” ad számomra. Legyen az kertészkedés, egy jó túra, utazás. Az elmúlt két évben nagyon sajnálatosan lekerültek a listáról a színház, hangverseny látogatások. Ezeket nagyon hiányoljuk, de remélhetőleg mielőbb újra lehet ilyenben részünk. A lányom a napokban kezdett el dolgozni a Nemzeti Galéria és a Szépművészeti Múzeum kiállításait szervező csapatban. Így biztos vagyok benne, hogy ez a vonal is felerősödik majd nálunk.
- *Lényegre törő válaszaidat nagyon köszönöm! Jusson időd a kikapcsolódásra és legyen hozzá kiváló egészséged!*

Sződi Sándor